

Du debuterar som barnboksförfattare – upplevde du någon skillnad mellan att skriva för barn och vuxna?

Nej, egentligen inte. Jag har skrivit med kortare meningar och kapitel och mindre undertext. Lekfullheten med språket ser förstås annorlunda ut, här är det mer direkt med många ordlekar och påhittade ord, medan det i en roman är mer subtilt. Jag har haft väldigt roligt medan jag skrivit *Fiskplåt och bajsdrakar*, och det återspeglar sig i språket och lekfullheten. Men jag har arbetat på samma sätt som med mina romaner när det gäller dialog, humor, detaljer och att driva handlingen framåt. Det var den stora överraskningen för mig själv medan jag skrev, att det egentligen inte är någon större skillnad mellan en roman för vuxna och en roman för barn. För det är ju det *Fiskplåt och bajsdrakar* är, en illustrerad roman för barn.

Du har själv två barn – är historien självupplevd?

Ha ha, den frågan får jag alltid, även om jag skrivit en roman som utspelar sig i Stockholms skärgård på femtiotalet. Nej, detta är ingen direktrapport från de flygtska semesterresorna. Men det hör ju till mitt jobb som författare att få dig som läsare att tro att historien är sann. Därför är jag rätt nöjd med att jag får den här frågan så ofta.

Vilken bok ligger på ditt nattduksbord?

Jag är nyss hemkommen från London och därför balanserar en hög med engelska böcker på nattduksbordet. Av bland andra Ian McEwan, Julian Barnes, Jay McInerney och en bejublade debutant, Ross Raisin, och pjäser av en handfull nya brittiska dramatiker. Intill ligger barnens böcker. Just nu är det bara Tintin och pysselböcker som gäller.

Var sitter du och arbetar?

Jag har en konstnärstudio på vinden i ett höghus vid Ribersborgsstranden i Malmö. Reser jag mig en aning från stolen och ser ut genom de stora perspektivfönstren har jag utsikt över norra Köpenhamn och Öresund nästan upp till Helsingborg. Det är en behaglig utsikt.